

[T] **STIMULATOR VAN JONG VLAAMS MUZIEKTALENT.
TIEN JAAR VZW POPPUNT**

“Sinds de internationale doorbraak van dEUS staan vooral de steden Gent en Antwerpen steviger op de internationale kaart van de alternatieve rockmuziek. In Brussel zit je op het kruispunt van zoveel culturen en dat merk je aan de muziek. Onze popmuziekwereld, de digitale muziek inbegrepen, houdt zijn antennes naar alle windrichtingen uitgestoken, ook de zuidelijke. Daar komt de warmte vandaan.” Aldus Luc Nowé bij het tienjarig bestaan van Poppunt, “zijn” Poppunt.

Toen Luc Nowé eind vorige eeuw als Belgische popmuzikant zijn mogelijkheden om op te treden wilde vergroten, ging hij naar Nederland. Nu is zijn geesteskind het centrale aanspreekpunt van Vlaamse popmuzikanten. Via de website *Poppunt.be*, automatisch gekoppeld aan het platform *vi.be*, dat muzikanten en deejays toelaat hun muziek online te zetten, ontvouwt zich het poplandschap, met alle pieken en dalen, tunnelvisies en vergezichten van dien. Altijd journalistiek verantwoord op zoek naar het best bewaarde geheim of de doorbraak die eraan zit te komen. Het overzicht van de festivals en andere speelgelegenheden voor singer-songwriters, bands en deejays is voorbeeldig.

In Vlaanderen is popbeleid relatief nieuw. In Nederland dateert het van de tweede helft van de jaren zeventig. Enkele leden van de folkrockband CCC Inc. grepen de tijdgeest bij de lurven en

Het Poppunt-team met in het midden oprichter en coördinator Luc Nowé, Foto Koen Bauters.

schreven de actiebrochure *Popmuziek. Je kunt er altijd nog op dansen....* Ze pleitten ervoor om de scheppende popmuzikant artistiek serieus te nemen. Hun gouden tip was: verhuis de serieuze popmuzieksector in de gemeenteburelen van Jeugdzaken naar Kunst. Op die manier werd – sommige, geselecteerde – popmuziek subsidiabel. Niet de bandleden persoonlijk, maar de podia die dergelijke muziek programmeerden, konden zo een circuit opbouwen, het zogeheten clubcircuit. De pionierende Stichting Popmuziek Nederland, met zijn netwerk in Amsterdam, groeide uit tot het indrukwekkende Nationaal Popinstituut. Na reorganisatie ging het met de genre-instituten voor jazz en nieuwe gecomponeerde muziek op in Muziek Centrum Nederland.

Poppunt heeft geen last gehad van remmende voorsprong. Het begon toen internet al een vaste waarde was. Het kantoor kan daarom toe met bescheiden huisvesting in Brussel. De website is behalve informatief ook zeer onderhoudend. Vanuit Nederland wordt Poppunt nauwlettend gevolgd, want de vernieuwende Europese

popmuziek komt niet zelden uit Vlaanderen. De missie van Poppunt is glashelder: talent een duw in de rug geven.

Nowé komt zelf uit de praktijk en wilde dan ook de zaken concreet aanpakken, vanuit het perspectief van de makers: “Pas toen ik zelf meemaakte hoe het clubcircuit in Nederland werkte, kreeg ik het idee om voor Vlaanderen iets dergelijks op te zetten. Zoiets als indertijd het Popinstituut in Amsterdam was voor ons niet het doel. Ik was lezer van het tijdschrift *Music Maker*. De redactie zat in Arnhem. Daar ben ik eens gaan praten en zo ben ik in contact genomen met de muziekjournalist Jan van der Plas. Hij is de auteur van onder meer de *Muzikantengids*. Vanaf de start van Poppunt is hij ‘onze man’ in Nederland geweest.” Volgens Jan van der Plas heeft Poppunt met een paar aanpassingen een aantal elementen kunnen overnemen, zoals de Muzikantendag en wat in Vlaanderen de *Pop Thesis Prijs* heet – in Nederland: *Popmuziekscriptieprijs*. Van de *Muzikantengids* kwam een geactualiseerde versie die met medewerking van Tijs Vastesaegeer op de Vlaamse situatie is toegesneden. Van der Plas: “Een Vlaamse popgroep die een

rechtspersoon wil worden begint een vzw. Die letters 'zw', zonder winst, geven voor mij het verschil weer tussen de intentie van een Vlaamse band en een Nederlandse."

Flip Kowlier, Gabriel Rios en Milow (Jonathan Vandenbroeck) zijn Vlaamse popartiesten die de afgelopen tien jaar veel aandacht op zich zagen gevestigd vanuit Nederland. Andersom zijn The Scene (rond Thé Lau) en Anouk grote namen in Vlaanderen. Met Poppunt, in verbinding met de radiomakers van Studio Brussel, als richtsnoer, komt de popsmaak van de Vlamingen alternatief over. Dat betekent zoveel als: gemaakt zonder vooropgezet winst oogmerk, noodzakelijkerwijs opborrelend uit de scheppende bron. De artistieke muzikale motivatie is belangrijk voor de volgers van Poppunt.

Poppunt draait op een uitgebreid vrijwilligers-netwerk. In Nederland is de popsector in alle geledingen in de afgelopen tien jaar geprofessionaliseerd. Dat is het grootste verschil in aanpak. *Buma Cultuur* is momenteel de belangrijkste instantie voor popmuzici in bezit van copyrights. De archivering van papier en geluidsdragers van Nederlandse popmuziek in brede zin van het woord was in Nederland de voorloper van de digitale encyclopedisering. Poppunt is minder de bewaarder of rubriceerder van cultureel erfgoed en meer de stimulator van de kunst zelf.

Op een prettige en luchtige maar niet badinerende manier etaleert Poppunt eigen artistiek onderscheidingsvermogen. Die insteek kan soms een bezwaar zijn, omdat het met persoonlijke smaak te maken heeft. Het grote voordeel is dat het niet bureaucratisch overkomt wat ze doen. De medewerkers zijn allemaal op de eerste plaats fervente muziekliefhebbers die de ontwikkelingen scherp in de gaten houden. Pure enthousiastelingen zijn ze, die uit eigen ervaring de basis kennen waar de nieuwe aanwas vandaan moet komen. Ondanks of dankzij de malaise in de muziekindustrie, komen de liefhebbers nog altijd graag samen in muziekcafés, in popzalen en op festivals om van "hun" muziek te genieten en er met elkaar over te praten. Poppunt denkt vanuit de Vlaamse situatie en vraagt vooral mee over het creëren van kansen om interessante popmuzikanten live te confronteren met een kritisch publiek.

De kwaliteitspodia in Vlaanderen én Nederland weten Poppunt te vinden als het gaat om informatie, namen en adressen. Het tienjarige jubileum van de organisatie zet daarnaast weer eens aan het denken over de betekenis of het belang van het Nederlandse taalgebied voor makers en liefhebbers van popmuziek. Het Engels, de lingua franca van de popmuziek, heeft geen negatieve invloed gehad, zoveel is duidelijk. Integendeel, de singer-songwriters van nu bewijzen dat het geloofwaardig is om Angelsaksische en Afro-Amerikaanse stijlen te herbezielen met direct verstaanbare woorden. Lezen over popmuziek, zoals de journalistieke bijdragen op de site van Poppunt, blijft een manier van onderscheid maken tussen achteloze consumptie en aandachtig deelnemen. Voor ambitieuze popmuzici is een Duw van Poppunt mooi meegenomen. In Nederland bestaat, veelzeggend, alleen het *duwtje*.

LUTGARD MUTSAERS

www.poppunt.be
